

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia: est sig[nifica]tio p[er]figuratiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

dine dilectōis qz videt redxat nos in me
 morā illius amoris excellētissimi quē ad
 nos habuit dī filius qz p nob icarnat? e. nat?
 circūsus: passus: sepul? : z ad celos ascē
 dit. Et vide bñ amorē dei erga nos sic di
 etū ēi sine pcedētis mysterij. Jo. iij. In h
 apparuit charitas dī in nob qm filiū suū
 vngentū misit de? in mūdū vt viuam?
 p eū. In h est charitas nō qm nos dilexerit
 mus deū: s; qm ipse pōr dilexit nos z mi
 sit filiū suū pccatorē p pccis nris. Hora
 bñ qz mirā nob oñdit dñs amoris dulces
 dine. De h vide s̄mone de setā cruce par
 te. ij. ar. iij. Scdo ē hortatia grā actō
 nis. Hiero. Jo saluator: h sacm tradidit
 vt sp comōremur qz ipse p nob mortu? ē:
 ne sim? in grati tātis bñficijs. j. Coz. vj.
 Empti em estis pccio magno: iō maximas
 debem? grās redemptori nro. Tertio
 ē inductua interne pccatōis: h aut sacm
 p hāc pma sui s̄gñōne reduct nob qz me
 morā qz chīs p pccis nris mortu? ē: p
 qd pūgi multū arqz dolere debem? p
 derātes pccā nra fuisse eām mortz dñi. j.
 Pe. ij. Quis p pccis nris mortu? ē: iust?
 p insultis zc.

Secūda est significatio

repñtatiua. Et hec respectu rei pñt? scz ec
 clesiastice vnitatis: z rōe hui? dī cōio qz p
 ipm cōicamus z vnimur chō. Cōsidera
 tio hui? s̄gñōis hz in nob tres fruct? salu
 berrimos inqñtū oñdit triplicē debere eē
 vnitatē inter oēs veros catholicos.

Primo vnitatē mēbroz in vno capite.
 Scdo vnitatē filioz in vno pfe.

Tertio vnitatē amīcoz in vna charitate
 Primo igit oñdit qz iter nos dz eē vnitatis
 mēbroz i vno capite. Cōuocatio em oim
 fidelū q ecclā dī ē coz? chīs mysticū em?
 caput ē ipse chīs. Eph. j. Ipse dicit caput
 sup oem ecclā qz ē coz? ipse. Et hēuidē
 rillime s̄gñt p h sacm in q oēs chīs fideles
 recipiūt vñū z idē vnz chīs coz? . Rho.
 pñ. Sic in vno cozpe multa mēbra hēm?
 oia aut mēbra nō eūdē actū hñt: ita multū
 vñū coz? sum? in chō. zc. Un pēz qntā
 iniuriā faciūt huic sacro qz accedūt ad ipz
 bñtes odia z dissensionēs siue discordias
 cū alijs: dicitū em scatiōi hui? sacri qd ē
 sacm charitatē z vnitatē. j. Coz. x. Un?

panis z vñū coz? mlti s̄gn? omnes q de
 vno pane z de vno calice picipam? . Ubi
 nota sup h qd dī vñū panis: q vñū panis
 material sit ex plib? granis puluerizat? p
 aq admixtionē z ignis decoctionē. Sic s̄
 spūalr vt sim? vñū panis. Primo necessa
 ria ē puluerizatō hūilitatē: vt scilicet vnus
 quisq seipsum hūillet? puluerē se eē cogit
 tando z seipm puluerizando z molēdo. nō
 em pōt supbz aut rebellis alijs bñ pūue
 re. Scdo hūectatio benignitatē: p quam
 vniūf hoies dū sibi inuicē placere volūt.
 Tertio decoctio charitatē: aq hōpe farine
 mixta nisi fieret decoctio dispoeret ad coz
 ruptōne: sic z hūuolētia mutua nisi sit
 decoctā charitatē igne traheret ad pecca
 ti corruptōne z ruyā si vīez alijs alijs in
 oib? cōplacere p amorē naturalē nō re
 gularā vera charitate q ad animā salutē
 rēdit: z p quā sum? inuicē hūuolū scdm
 q aiāz saluti pgruit. Pōtēz qz fiat de
 coctio p charitatē z sic dī vñū panis.

Scdo oñdit p̄dicta scatio hui? sacri q
 int nos eē dz vnitatis filioz i vno pfe. Jo. j
 Quorū aut receperūt eū dedit eis patrē
 filios dei fieri. Tertio vnitatis amīcoz
 in vna charitate. Jo post institutionem
 hui? sacri dī dñs discipulis suis. Dada
 tū nouū do vob vt diligat inuicē sic dile
 xi vos. In h cognoscent qz discipuli mei
 est? si dilectionē habuerit? ad inuicē. Hāc
 aut triplicē vnitatē p̄dicitā post institutio
 nē hui? sacri petebat dñs orās ad p̄rem z
 dī. Jo. xvij. Ego p̄ eis rogo qz dedisti mi
 hi. zc. P̄ scē serua eos qz dedisti mi hui?
 sint vñū sic z nos zc. seqt. Non p̄ eis rogo
 rātū sed z p̄ eis qz credituri sūt p̄ x̄bū doz
 in me: vt oēs vñū sint: sicut tu p̄ in me et
 ego in te: vt z ipse in nob vñū sint: vt myn
 dus credat qz tu me misisti: z ego clarita
 tē quā dedisti mihi dedi eis vt sint vñū sic
 z nos vñū sum? . Hec ibi.

Tertia est significatio

p̄figuratiua. s. respectu rei future. scz dine
 fructōis q erit in patria: z ratiōe hui? dici
 tur vaticū qz ē abus viatoz illuc tenden
 tiū. Un cantat ecclesia. Ecce panis ange
 geloz factus abus viatorū. Dicit etiā eu
 charistia. i. bona gratia: quia Rho. vj.
 Gratia dei vita eterna. In greco etiā dī

R R S

De sacro euchar. De myste.

citur metalipsis i. assumptio vel transsump-
tio: qz p h (vt dr Damascen?) unitate sū-
lā dei assumimur: siue in ei? unitate trans-
sumimur. Consideratio autē hui? significa-
tōis triplice habet fructū in nobis. **Pri-**
mo em ē inductiua speratiue affectionis.
Un dr h sacm pign? eterne hereditatē
vide dei bonitatē. Cū dñs p suā passiōe
nob adq̄sierit hereditatē celestē qz q̄diu
viatores sum? eā actu hēre nō possum? in
re sed tātū in spe. **3o** nob h sacm reliq̄ti
pign?. Nihil em mai?; nihil chari?; nihil
paos? aut dign?; nihil dulci? aut vtil?
relinq̄re poterat i pign? q̄ seipm. Hiero.
Hāc vltimā mēoriā nob reliq̄t que ad hō
dū siq̄s pēgre pficiscēs aliqd pign? eī que
diligite relinq̄t vt q̄tēq̄ illd viderit pos-
sit z ei? bñficiā z amicitias mēozari quez
si ille pfecte dilexerit n̄ sine igētī d̄siderio
poterit illud videre. Hec ille. **Secūdo** ē
inductiua affectiue incitatiois. s. vt festine
mys ad deū pueni? z ad ipm clare viden-
dū ptingere. Heb. iij. Festinem? ingredi
in illā requiē. **Tertio** ē inductiua inci-
tatiue p̄gustatiois. **3o** dr Bern. **D** glorio-
sa z amabilis spōsa: spōsum habes in ter-
ra sub sacro: sed in celis habitat sine velo-
mēto. Hic reuera q̄si dulce pludū z iocū-
da desposatio. **I**bi nuptiale p̄tūm z bea-
ta fiet p̄nctio. s. cū de fide ad spem: de
spe ad rem: z mensa ad mēsa: de sabbato
ad sabbatū fiet trāsmigratio. Tūc em vi-
dēbit ipē iesus q̄ dulcis ē in facie: dulcis in
ope: dulcis in noie. Hec ille. Tangūt autē
tres sup̄dicte siḡtōes in tribz or̄onibz siue
collectis que d̄nt in missa de eucharistia.
P̄tia in p̄ma: scda in scda: t̄tia in t̄tia: vt
vt clare p̄t̄z intueti. **3e** etiā tangūt i illa
an̄tiphona quā cātat eccl̄ia. **D** sacm p̄tū-
m in q̄ ch̄is sumit: recodit mēoria passio-
nis ei? ecce p̄ma signatio: mēs iplē ḡra:
ecce siḡtōz scdam: qz p̄ ḡra siue charitatē
fit v̄pitas mēbroz eccl̄ie: z future gl̄e nob
pign? d̄nt: ecce t̄tia signatio. Cū itaq̄ re-
cipiēs aut adorabz ch̄i corp? i h sacro q̄n-
ta poteris deuotōe: tres p̄dictas signatio-
nes considera vt inde fructus salubres va-
leas reportare.

Quartū est mysteriū ordināde rece-
ptionis vbi p̄mo notandus est fm
theologos triplex modus recipiendi cor-

pus ch̄i. **Pri**m? mod? ē sacralis tātū q̄
p̄uenit h̄is q̄ h sacm zsi credētes accipiē-
nō tñ sūt in charitate qz talis nō recipit ef-
fectū spūalē hui? sacri s̄z in d̄natiōe suā
sumit vt postea dante dō dicitur sumus.
Secds mod? ē spūalis tantū q̄ cōuenit
oibz iustis q̄ deuotionē z affectionē habēt
ad h sacm z ad ch̄i passiōe p̄ ipsum rep-
sentatam. **3uis** h sacm actu nō accipiāt
Aug. li. de remedio p̄nie. z h̄ de pe. vii.
ij. Crede z māduca. Credere em in eū
hoc ē panē viuū māducare. Qui credit in
eū māducat eū. Hec ille. Sic ar dr Be.
in. iij. Māducare hoc sacm spūalr ē re-
cogitare z reficī circa ch̄i passiōe q̄ fuit
in corpis ei? m̄ultiplici afflictioe z sangui-
nis effusioe. In q̄ manifestat imensa dei
charitas z in hoc aīa pfecte reficī z dele-
ctat. **Tert**i? mod? ē sacramental z spū-
alis simul: z iste ceterz paribz p̄fectior ē. Est
tñ aguerendū qz receptio sacramentalis
p̄t etiā z v̄z dia spūalis vt spūale disti-
guīt z corporale. Nō em in hoc sacro mā-
ducat ch̄is corporalr s̄z spūalr z inuisibilr
l̄ter. Un cū dñs dixisset Jo. vi. Nisi mā-
ducauerit carnē filij hoīs nō habebitis
vitā in vobis. Multi ex discip̄is eius au-
dientes dixerūt. Dur? ē hic sermo. zc. qui
bus ipse dñs ait. Spūs est qui viuificat.
caro autē nō p̄dest quicq̄. q. d. fm expōsi-
tione augustinī sup. p̄m. iij. Spūalr itel-
lige q̄ locut? suz. Nō hoc corp? qd vidēz
māducatū estis z bibitū illū sanguinē
quē furi sūt q̄ me crucifigēt. Sacm ill-
qd vobz cōmēdam? qd spūalr intellectū
uiuificabit vos. Nō em erat māduca dūz
corp? eius in ea spe q̄ ab eis videbat: sed
spūalr z inuisibilr sub aliena spe. Nam la-
cra eccl̄e ordinant ad subuētiē dū hoi in vi-
ta spūali. Circa h autē mysteriū receptio-
nis tria sunt specialia mysteria declarāda.

Primū: est procuranda deuote receptio-
nis dignitas.

Secdm: est desideranda digne receptio-
nis fructuositas.

Tertiū: est abominanda indigne recep-
tionis detestabilitas.

Primū igitur ē pcuranda deuote re-
ceptiois dignitas. Vbi p̄mo notandū est qz
aliquis potest dici in-
dign? hoc sacro duplicif. Aut ratōe p̄io